

Otec Biskup Jaroslav Škarvada:

Kázání na slavném svěcení České národní kaple ve Washingtoně D.C., 26. června 1983

Několik dnů po tom, co Svatý Otec putoval k Panně Marii Čenstochovské, se scházíme my, krajané z Ameriky i z ostatních částí světa u Panny Marie Hostýnské, zde v její nové kapli ve Washingtonu. Svatý Otec tam v Čenstochově mluvil o národní identitě svých rodáků. I my se zde chceme zamyslet nad svou národní identitou, nad dědictvím našich Otců, které nám tak názorně připomíná to české nebe, které je tu před naším zrakem.

Na počátku našich národních dějin stojí svatí věrozvěsti Cyril a Metoděj. Budeme je oslavovat právě za týden v den jejich svátku, jak na Velehradě ve vlasti kde je svatý Metoděj pohřben. tak my, krajané žijící mimo vlast v Evropě, v Ellwangen v Německu, na místě, kde byl sv. Metoděj vězněn. Tam, na zdi zbudované na základech bývalého kláštera, v němž náš apoštol trpěl, je umístěn krásný reliéf věnovaný místní městskou správou, ale také bronzová plaketa, kterou tam

věnoval generální sekretář bulharské komunistické strany Živkov. Je to plaketa celkem velmi hezká, ale mně na ní uráží nápis, který oslavuje sv. Cyrila a Metoděje, jako původce bulharského písma. Ne, že by to nebyla pravda. Bulhaři opravdu užívají cyrilice která se vyvinula z hlaholice, písma vynatezeného sv. Cyrilem, ale protože to není pravda celá. Sv. Cyril a Metoděj nám totiž nepřinesli jen písmo s malým "p", abecedu, kterou lze napsat

depsat ortel smrti, nýbrž Písmo s velkým "P", Písmo svaté, a to dali do vínku naší kultury. Naši věrozvěstové jsou - jak jistě víte, často znázorňováni s knihou v ruce, s knihou, v níž lze číst první slova evangelia sv. Jana, kterým podle nejstarších zpráv začali svůj překlad bible. "Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo bylo Bůh... A to Slovo se stalo člověkem a přebývalo mezi námi." Drazí bratři a sestry, to je ta radostná zvěst, které říkáme

evangelium. Jen si představte: těm našim předkům, kteří bývali často prodáváni pod cenu do otroctví, tyto apoštoly zvěstují tu nejdůležitější ze všech skutečností. Že Boží Slovo Syn, vzal na sebe jejich lidství. Že oni, prostí a negramotní, patří do rodiny Boží. Že je Bůh tak miluje, že je učinil bratry a sestrami svého Syna. A to do té míry, že kdo se dotkne jednoho z nich, dotýká se samého Boha. Znáte přece ta slova Pána Ježíše, která nám zaznamenal svatý Matouš: "Vpravdě vám pravím, cokoli učiníte jednomu z těchto mých nejmenších bratří, to činíte mně."

Drazí bratři a sestry, to je to Písmo, které nám přinesli naši svatí věrozvěsti a to je ten základ kultury, který dali našim národům. Naše století

je právem hrde na to, že formulovalo chartu základních lidských práv. Díky Bohu za ni, i když všichni víme, že v mnohých státech zůstává stále ještě jen pouhým kusem papíru. Křesťanství však udělalo už o dva tisíce let dříve něco daleko závažnějšího. My nemáme jen chartu lidských práv, my nemáme lidská práva napsaná jen na stránce papíru, pro nás je základem lidské důstojnosti a nezadatelných práv člověka skutečnost, že jeden z nás je Syn Boží, že se Slovo stalo člověkem, a že proto každý, kdo patří k lidské rodině, má důstojnost syna Božího a proto i práva, jejichž pošlapávání bude trestat sám Bůh. "Cokoli jste učinili jednomu z mých nejmenších bratří, to jste učinili mně."

Otec Biskup J. Škarvada

Toto evangelium skutečně revoluční nebylo samozřejmě snadné přijmout a právě ti, kdo utlačovali své bližní se mu bránili. Celé naše národní dějiny jsou nakonec zápolením o uznání této křesťanské důstojnosti člověka, tohoto křesťanského humanismu na němž je postavena celá křesťanská kultura Evropy a vůbec západního světa. Co dělá nakonec svatý Václav, ten dobrý kníže, good King Wenceslaus, jak ještě dnes zpívají Angličané, než že uskutečňuje tyto křesťanské zásady, které mu všípila jeho babička sv. Ludmila a kněží vyšší ze škol svatých Cyrila a Metoděje. I . . . Vojtěch, který byl vysvěcen na biskupa právě před tisíci lety - stalo se tak ve Veroně 29. června 1983. I svatý Vojtěch byl nakonec vyhnán ze své vlasti právě proto, že bránil tato základní práva člověka proti zlovůli a zpupnosti velmožů své doby.

Tuto křesťanskou kulturu hlásali u nás benediktini, uvcení do naší vlasti svatým Vojtěchem, z jejichž řádu vzešel sv. Prokop, pro tento ideál křesťanské lásky a služby bližnímu se vzdala své královské hodnosti princezna Anežka, aby se zavázala službě chudým, jim sloužila i blahoslavená Zdislava, a právo církve hlásat svobodně toto evangelium bránil i svatý Jan Nepomucký a blahoslavený Jan Sarkander. A to dědictví svatých Cyrila a Metoděje v sobě ztělesňovali i vynavači a Boží služebníci našich dob, velký apoštol Moravy tatíček Stojan i neohrožený arcibiskup pražský kardinál Beran, a zde v Americe neúnavný apoštol a misionář sv. Jan Nepomuk Neuman.

Bohužel, kde je světlo, tam jsou i stíny, vedle světlých postav našich národních světců stojí i temné postavy těch, kdo je pronásledovali. Falešní bratři, kteří zrazovali svatého Metoděje, bratrovrah Boleoslav, ti, kdo vypudili svatého Vojtěcha a nakonec vyvraždili jeho rodinu, prostopášný král Václav IV., který vlastní rukou mučil sv. Jana a všichni ti, kdo toto cyrilometodějské dědictví nenávidí. Většina našich světců byli mučedníci, zabiti lidmi vlastní krve. Proto nemáme jen právo se prohlašovat za syny svatých, nýbrž i povinnost se zamyslet nad tím, zda skutečně následujeme jejich příkladu.

A i v našem srdci se totiž stále mísí ty dva hlasy: hlas Václavův a hlas Boleslavův. Hlas těch, kdo byli věrní a hlas těch, kdo selhali a zradili.

naše hlasy

"OUR VOICES" INDEPENDENT NEWSPAPER FOR CZECHS AND SLOVAKS
NEZÁVISLÝ ČASOPIS PRO ČECHY A SLOVÁKY

No. 12 (1037) Vol.- Ročník 29 * 23. července - July 23, 1983
Toronto, Ontario, Canada

V zájmu pravdy o Zborovu

Londýnské Listy, květen 1983, přinesly článek M.F. Kašpara "Sokol, bratrství a legie", přetisk z prvního čísla sokolského Vztetu, anižby k němu udělaly komentář. V článku je popsána bitva u Zborova následovně:

"První čtyři pluky legií, nesoucí jména legendárních postav ze slavného údobí našich dějin- Mistra Jana Husa, Jiřího z Poděbrad, Jana Žižky z Trocnova a Prokopa Velikého, - vyrazily k útoku, jenž svým elánem, umožněným sokolskou zdatností a lvím srdcem, prorazil ne jedno, nýbrž tři obranná postavení. Masaryk, který byl tehdy v Rusku vyjednávat o vytvoření armádního sboru, se setkal v Mogileve s velitelem ofensivy Brusilovem . . ."

Jaká je pravda o Zborovu? K bitvě u Zborova došlo během Kerenského ofensivy v r. 1917, již se čs. brigáda zúčastnila. (Tři Brusilovské ofensivy byly v r. 1916.) Kerenského ofensiva skončila neúspěchem, ale došlo po ní k

významnému uznání čs. brigády. Zpráva z hlavního stanu z 3. července 1917 oznamovala, že "chrabrá vojska 4. finské divize a čs. brigády opanovala silně opevněné nepřátelské posice na výšinách západně a jihozápadně vesnice Zborov . . . prorazily tři řady nepřátelských okopů . . . Čs. brigáda zajala 62 důstojníků, 3150 vojáků (ukořistila) 15 děl a mnoho strojních pušek, z nichž většina byla obrácena proti nepříteli." Po bitvě navštívil tento úsek fronty ministerský předseda A.F. Kerenský, povýšil okamžitě velitele čs. brigády na generála a slíbil podporu organizování čs. jednotek v Rusku.

Před bitvou u Zborova Kerenský . . .
Pokračování na straně 2

Reaganův nekompromisní projev v Long Beach

Washington: Americký prezident Ronald Reagan v jednom ze svých dosud nejtvrdších projevů obvinil v kalifornském Long Beach Sovětský svaz, Kubu, Nikaraguu a další komunistické země, že šíří své ideje ve Střední Americe. Obhajoval nutnost zvýšení vojenské pomoci zemím které se brání komunistické

ideologii. Prezident Reagan prohlásil, že USA musí okamžitě jednat, jinak budou riskovat že ve středoafrické oblasti dojde k násilí. V této souvislosti nejdříve se jen o pomoc vojenskou, ale i hospodářskou a USA se nesmí obracet zády ke svým přátelům"

Holandské rozhodnutí

Bejrút: Holandsko se rozhodlo odvolat své vojáky z jednotek OSN v Libanonu, které byly vytvořeny v roce 1978, aby dohlížely na odchod Izraelců z libanonského území. Holandský velvyslanec

v Libanonu Seger van Voorts v rozhovoru s bejrútským časopisem Monday Morning rozhodnutí zdůvodnil tím, že nyní existuje skutečné nebezpečí

el_ "NAŠE HLASY" Toronto, 23. července - July 23, 1983 7

(Foto Press) Kanada oslavila první DEŇ KANADY (Canada Day), štátní svátek, který byl přeměnován z takzvaného Dominion Day. Oslavy, které začaly 25. června, vyvrcholily v neskorých hodinách 1. července ohňostrojemi ve větších městech napříč Kanadou.

V Torontu, v Queen's Park, byly oslavy spestřeny vystoupením zábavních skupin, předajom parlek za pat' a občerstvením za deset' centov. - Domáci, ako i zahraniční športovci pozdravili Deň Kanady medzinárodným závodom v skoku do výšky.

O zábavu bolo postarané a počasie nám žičilo do plnej miery.

Milan Kubik,
Photographer and Journalist

"Pravda vás osvobodí"

(Jan, 8, 32)

V každém čísle římských "Studí" čteme známou větu ze sv. Jana "Pravda vás osvobodí". V zájmu této pravdy je třeba poukázat na některé nepřesnosti v článku Bohumíra Bunži otištěném pod titulem "Osobní vzpomínka in memoriam dr. Aloise Rozehnal", v č. 82. (IV, 1982) Studí. Aby nedošlo k nějakému nedorozumění, pisatel této poznámky zdůrazňuje, že se nejedná o dr. Rozehnal, jehož si váží pro jeho rozhodnutí rozejít se s Radou svobodného Československa a "žít v pravdě", jak to sám několikrát napsal. Ostatně i dr. Bunža píše, že se spolu "občas rozcházel v názorech" a že se spolu v posledních letech nestýkali.

Mimo jiné, Bunža píše, že dr. Rozehnal byl komunistům velmi nepříjemným členem imunitního parlamentního výboru, "kde jsme se spolu bili za slovenské katolické poslance z demokratické strany, Kempného a Bugáru, záměrně obviněné komunisty z protistátního spiknutí, aby nebyli zbaveni poslanecké imunity a vydáni k trestnímu stíhání. Návrh na vydání ve výboru neprošel, ale prošel pak v plénu parlamentu..."

Jak to ale bylo s hlasováním o drs. Kempném a Bugáru v imunitním parlamentním výboru? Je pravdou, že návrh na zbavení jejich imunity neprošel?

Pisatel těchto řádků se na onu událost velmi dobře pamatuje, poněvadž v oné době obhajoval poslance lidové strany Bruknera, který byl napadán a přímo šikanován komunisty proto, že byl jediným českým poslancem, který v imunitním výboru hlasoval proti vydání generálních tajemníků slovenské demokratické strany. Případ poslance Bruknera byl vyžadován delší článek a tento "Lešetínský kovář" by si tuto vzpomínku plným právem zasloužil. Nebudeme ale odbíhat od hlavního tématu a poukážeme na to, že spoléhat se na paměť v této věci není ani nutné ani žádoucí. Dokumentace z oné doby je přístupná každému, kdo má zájem o pravdu.

Rudé právo ze dne 16. října 1947 hned nahoře první stránky otisklo článek "Kempný a Bugár vydání k trestnímu stíhání" v němž čteme o průběhu schůze parlamentního imunitního výboru. Rudé právo píše: "Proti vydání hlasovali jediné poslanci demokratické strany a lidovci Brukner. Zbývající poslanci lidové strany se zdrželi hlasování. Pro vydání hlasovali společně komunisté,

sociální demokraté a národní socialisté (sic)." Tedy Bunža proti vydání drs. Kempného a Bugáru nehlasoval a návrh na jejich vydání v imunitním parlamentním výboru prošel. Čtenář sám posoudí, zda je hrdinou člověk, který nezvedne ruku k obraně nevinných lidí. Poslanec Brukner se za hrdinu nevydával. Považoval za svoji povinnost hlasovat proti bezpráví a nespravedlnosti, i když za to musel trpět. ("Blahoslavení kteří trpí za spravedlnost, neboť jejich je království nebeské")

Bunža dále píše: "Po komunistickém převratu v únoru 1948 jsme museli oba rychle zmizet za hranice, aby nás nestihl osud Ing. Rostislava Sochorce, umučeného v komunistickém vězení." Jaká je ale pravda? Jak Bunža "rychle zmizel"?

Sochorc byl zatčen ještě před vyvrcholením únorových událostí a na poslance Bruknera byl vydán zatykač. Ten se už schůzi parlamentu neúčastnil a byl mezi těmi, kteří pro novou Gottwaldovou vládu nehlasovali. Bunža ale patřil mezi ty, kteří veřejně souhlasili s programem nové pounorové Gottwaldovy vlády a "obrozené Národní Fronty." Svědčí o tom záznamy z oné doby. Není to tedy žádná novinka či tajemství. Už před mnoha lety o tom napsal Miloslav J. Brouček následující:

"Mezi pokrokovým kádrem starých křesťansko-sociálních bojovníků viděli jsme především experta lidového soudnictví Bunžu, jemuž nastávala nová konjunktura vládní osnovou zákona, jímž se obnovuje činnost retribučního dekretu a nařízení o lidovém soudnictví. Chutě k proto vypracoval a spolu s několika dalšími poslanci obrozené Národní Fronty 25. března (zdůrazněno pisatelem) předložil pozměňovací návrh, aby se obnovené lidové soudnictví stalo účinným nástrojem nové čistky v národě a nového mohutného rozšíření třídy státních otroků. Maje plnou důvěru obrozené NF, získal ještě řadu funkcí, jež ho dnes přirozeně kvalifikují k tomu, aby byl nejen jedním z důležitých činitelů Rady svobodného Československa, ale i reprezentantem katolického obyvatelstva ČSR v křesťanské internacionále CDUCE. Tak se stal členem stálého výboru, zapisovatelem výboru právního a místopředsedou výboru ústavního." (Miloslav J. Brouček, Československá tragédie, New York, 1956, strana 373)

Komentář si čtenář může udělat sám.

Josef Kalvoda

(Foto Press) Z příležitosti zasedání Asociace etnické tlače v Ontariu, které se konalo dne 28. června v hotelu Westin, Ctihodný Bruce McCaffrey, ministr pro Občanstvo a Kulturu vyzdvihl významnou úlohu etnických novin. Mimo jiné uvedl:

"Nakonlec, vy ste hlasom mnohých etnických menšin tvoriacich Ontário. Vy držíte nažive bohaté dedičstvo týchto skupín a tak isto im pomáhate prispôsobiť sa tu k novému životu. Najmä vašimi očami vidia noví prisťahovalci novú domovinu.

50 percent ľudí žijúcich v Ontáriu, ktorých angličtina alebo francúzština nie sú materinským jazykom, závisí na vás. Vaše noviny majú vyše milióna čitateľov a mnohokultúrny rozhlas a televízia v Ontáriu má dosah na tri milióny poslúcháčov a divákov a to prevyšuje anglickú a francúzsku tlač, rozhlas a televíziu."

Etnická tlač sa nepopierateľne stala kľúčovou otázkou pre našu vládu. Nevýhnuté sa stane dôležitou i pre naše miestne denníky, ktoré sa doposiaľ snažili ignorovať etnickú tlač ako i 80 národnostných skupín, žijúcich v Ontáriu.

Milan Kubík
Photographer and
Journalist.

Potvrzený rozsudek

Varšava: Vojenská komora Nejvyššího soudu PLR VE Varšavě ukončila odvolací řízení v procesu s předáky Konfederace nezávislého Polska L. Moczulským, R. Szeremietiewem a T. Stańským. Potvrdila rozsudek vojenského soudu ve Varšavě, na jehož základě byl za "prokázanou" protistátní činnost L. Moczulski odsouzen k sedmi letům a R. Szeremietiew a T. Stański k pěti letům odnětí svobody.

Rakety do Holandska

Haag: Nizozemský parlament projednával rozhodnutí vlády vybrat leteckou základnu Woensdrecht za místo pro rozmístění 40 amerických jaderných raket s plochou dráhou letu. Vládní stranám - křesťanským demokratům a liberálům které mají v parlamentě většinu, se podařilo dosáhnout pro rozhodnutí vlády parlamentního souhlasu.

Leninův řád M. Džurovi

Moskva: Prezidium Nejvyššího sovětu SSSR vydalo výnos, jímž vyznamenává ministra národní obrany ČSSR armádního generála Martina Džuru Leninovým řádem. Řád mu byl udělen za bojové zásluhy ve společném boji za druhé světové války a za velký přínos k upevňování bojového spojení ozbrojených sil SSSR a ČSSR. Výnos podepsali předseda prezidia Nejvyššího sovětu SSSR I. An-dropov a tajemník prezidia Nejvyššího sovětu SSSR T. Mentaševiči. (O spolupráci při okupaci ČSSR v r. 1968 se při tomto aktu nemluví.)

V zájmu pravdy o Zborovu

Pokračování ze strany 1

renský byl proti organizování čs. legie a dokonce nařídil její rozpuštění, k čemuž však hned nedošlo. Tudíž bitva u Zborova patrně rozhodla o osudu čs. legie v Rusku. Účastníka se jí brigáda skládající se ze dvou pluků. Tedy není pravdou, že "první čtyři pluky... vyrazily k útoku". V oné době byly zformovány pouze dva pluky. První nesl jméno Sv. Václava a druhý "Sv. Cyrila a Metoděje. Názvy pluků vyjadřovaly tradice svatováclavskou a cyrilometodějskou, k nimž se ostatně hlásili i husité. K změně názvu

pluků došlo vlivem T.G. Masaryka až začátkem prosince 1917, kdy celá první divize, skládající se ze čtyř pluků a dělostřelecké brigády, začala se nazývat "husitská". (Mimochoodem, 4. pluk nesl jméno Prokopa Holého.) V exilovém tisku je nutno psát pravdu a ne oživovat staré nepravdivé či polopravdivé legendy. Faktem je, že u Zborova dva pluky čs. brigády bojovaly pod prapory svatováclavským a cyrilometodějským.

Dr. Josef Kalvoda,
profesor historie
a politických věd

G. Schultz mezi obránci

Washington: Prezident USA R. Reagan nařídil ministru zahraničních věcí G. Shultzovi, který byl na návštěvě v Pakistánu, aby se nevracel do Washingtonu, ale zastavil se na Blízkém východě. Oficiálním cílem nové mise amerického ministra zahraničních věcí na Blízkém východě má být obnovení úsilí o odchod cizích jednotek z Libanonu. Za jeho přímé účasti byla v květnu v Libanonu přijata dohoda s Izraelem o odchodu všech cizích vojsk, tedy i PLO a Syrie. Schulz se v pakistánském městě Pésavaru setkal s vůdci afghánských obránců. Jeho protisovětský projev povstalců odměnili dlouhými ova-

ce. Ministr zahraničí G. Shulz je pak ujistil všestrannou podporou Washingtonu.

Francie podporuje Čad

Paříž: Francie vytvořila vzdušný most, po němž zaslala do Čadu jen minulý týden přes 200 tun zbraní. Potvrdil to v Paříži mluvčí ministerstva zahraničních věcí. Podle zpráv francouzského tisku zaslala Francie armádě prezidenta Habrého obrněné transportéry, protitankové stěly a rakety, těžké minomety a další zbraně. Některé listy uvádějí, že do Ndjameny přiletěli i francouzští civilní poradci, aby naučili Habrého vojska zacházet s novými zbraněmi.

Návrat první skupiny zajatců do ČSSR

(čtk): Ve zvláštním letadle, poslaném čs. vládou, přiletěla v pátek 1. července v podvečerních hodinách na ruzyňské letiště v Praze 17 žen, 21 dětí a sedm mužů, první část 66členné skupiny čs. občanů, kteří byli zajati dne 12. března příslušníky protikomunistické organizace UNITA při přepadu průmyslového komplexu v Alto Cantumbele v Angole. Zajatci byli předáni Mezinárodnímu červenému kříži na letišti hlavního města Zairské republiky Kinshasy v noci ze čtvrtka na pátek. Na ruzyňském letišti je přivítal ministr B. Urban.

Krajané z Toronta a okolí,

nezapomeňte na 21. srpen 1968!

Na 35 let rudého teroru a 15 let zločinné okupace.

Přijďte všichni na protestní manifestaci, která bude

v pátek 19. srpna 1983 v 8:00 hod. večer

na náměstí před novou radnicí v Torontě.

**Předplatte si
Naše Hlasy**

O řece, jež odvádí myšlenky na rozvod

(Z angličtiny přeložila Svobodová-Novena, autor Bob Morris)

Seděli tiše na pohovce a četli ranní noviny a náhle ona říká: "Já nemohu uvěřit, že je tolik rozvodů, podívej se!"

Podíval se na droboučkový tisk právě pod oznámením narozenin a uzavření sňatků, do rubriky rozvody. Četli to společně a našli tam jména mnohých známých. Potom řekl: "Tak mnoho manželství nesetrvá, co myslíš, čím to asi je?"

Pohodil hlavou a řekl: "Já nevím, je to nějak divné." A pak zažertoval: "Možná, že to dělá vlhkost ve vzduchu."

Oba se zasmáli. Přitulila se k němu, objal ji kolem paží. V tomto objetí bylo nevyslovené potvrzení, že oni dva neplánují doplnit tento list.

Několik dní později, čtouce noviny opět mu říká: "Poslechni si toto. Podle statistiky se předpovídá, že všechna manželství v tomto roce uzavřená skončí v 52 procentech v rozvodu. Je to možné?"

Automaticky odpověděl: "Ale tomu nevěřím. Potom se zamyslel. Říká: "Víš, snad je to přece možné, spočítej jen ty naše známé přátele a všechny ty, co zde bydlí v okolí. V sousedství to sice 52 procent není, ale stejně je jich dost."

Když jeli autem do práce, slyšeli na radiu, že vědci v blízké budoucnosti budou schopni vyléčit více než polovinu nemocných postižených rakovinou.

Zdá se mi, že máme větší štěstí s rakovinou než s manželstvími" říká on.

Tu samou noc zazněl doma telefon, jejich dobrý přítel, léta ženat, kterého již delší dobu neviděli jim volal z jiného státu. Vyměnili si nejdříve vzájemná pozdravení a pak došlo k bodu, proč volá.

"Podívej se" říká "Jak se máte? Myslím, je mezi vámi dvěma všechno v pořádku?"

Byla to otázka překvapující, trochu osobní a kdyby to nebyli opravdu blízcí přátelé, mohla by být až příliš mnoho osobní. Ale otázka byla míněna upřímně.

"No, já už jsem ji přestal mlátit. Jestli je to, to, co chceš vědět". Pak se oba srdečně smáli. Potom řekl: "Ne, opravdu všechno je mezi námi v pořádku, všechno je fajn."

Na druhé straně telefonu bylo slyšet ulehčující povzdech přítele. "O ani nevíš jak rád toto slyším. Já jsem v poslední době volal všechny známe a byl jsem tak překvapen. Připadalo mi, že

snad všichni se rozvádějí nebo jsou rozloučení. Je to hrozné. My už jsme si mysleli, že jsme snad jediní manželé na světě, kteří jsou spolu. Jediní, jejichž manželství je normální".

No tak, jen to jsem chtěl vědět a slyšet, jsem moc rád. A zůstaňte spolu! Potom oba zavěsili.

Víš, to je ten problém asi? Jak on říká a zůstaňte spolu. Manželé se nepokouší zůstat spolu a nalézt jeden druhého. Je to pro ně jednodušší prostě jít."

Poslouchej, říká on. "Tam daleko je Čína . . .

O čem to hovoříš?" se ptá ona a laskavě se směje.

"Ale to je jen začátek jedné povídky, kterou mi kdysi vyprávěl můj otec. Má to cosi dělat s manželstvím a tak jsem si na to vzpomněl."

Když jsem byl ještě malý hoch, tak byl čas, že se mi zdálo, že moji rodiče se často prou, hádají. Jako chlapci mi to dělalo opravdu velké starosti a mnoho jsem na to myslel. Jednou pak, když jsem byl s otcem sám, tak jsem se ho přímo zeptal, zda se budou s maminkou rozvádět. Připadalo mi to opravdu tak vážné. Ale můj otec se jen usmál, zavrtěl hlavou a povídá mi: "Synu, víš, tam daleko je Čína . . . je tam řeka a jmenuje se Yangtze. . . Sem tam přijde povodeň a voda řeky přestoupí své břehy. Když stojíš na břehu té řeky, vidíš, jak se vyplaví všechna možná špína. I mrtvá těla, vyvrácené stromy, střechy stržené s domů a rozbitá náčiní a nářadí, voda je kalná."

Na pohled se řeka zdá být katastrofou a nezachránitelné, že je její zpusťování. Ale hluboko dole, pod vším tím co se plaví na povrchu, hluboko dole srdce řeky je silné a čisté, tak jako vždycky bývalo. Tak je to synu i s naším manželstvím. Často se ti může zdát, že to je též katastrofa a že to je konec. Ale hluboko uvnitř je silné, čisté srdce. Pamatuji si to a čekej. Voda se zase vyjasní".

Potom zhasli světla, šli spát. A věděli, že si vždycky vzpomenou na řeku Yangtze a na hluboko pod ní to stále čisté, silné, proudící srdce.

Výrobní jubileum

Opel oslavil jubileum, když z montážních pásů v Russelsheimu sjel 20 miliónů osobní vůz této značky, jímž byl Senator DC. O tento pozoruhodný výsledek se zasloužily především modely "Rekord" s 6, 9 miliónu a "Kadet" s více než 6,5 miliónu kusů. K výrobení prvního miliónu potřebovala firma Opel, založená 1898 přes 40 let. Dnes tento podnik se 60.000 zaměstnanci produkuje milión aut během jednoho roku.

V RESTAURACI "U Měděného kotlíku"

- Podáváme speciality evropské kuchyně, pstruh na másle se žampiony, tatarský biftek, cikánská jehla a další oblíbené pochoutky.
- Nedělní specialita: kachna se zelím, knedlík.
- V příjemném prostředí s plnou licenci nápojů Vás zveme denně od 12:00 hod. v poledne do 11:00 hod. večer

1648 1/2 QUEEN ST. W. TEL: 532-2602

Balíčky do Československa

Jestliže chcete poslat dárkový balíček vašim příbuzným a přátelům do Československa, můžete použít levnější, rychlejší spolehlivější služby kterou provádí soukromá společnost

Save - O - Way Parcel Services Ltd.

Jsmo největší zásilková služba sloužící zemím východní Evropy včetně Československa.

Ušetříte 20.00 \$ na 10 kg leteckém balíku. Ušetříte i více na větších balících.

Pro vaše pohodlí přijímáme balíky do 20 kg váhy. Více informací obdržíte na tel. čísle:

532-3042

nebo nás můžete navštívit na adrese: 377 RONCESVALLES AVE., TORONTO.

*

V HAMILTONU nás najdete na adrese: 747 BARTON STREET EAST.

Tel. 544-3603

PŘÍTEL

V životě snad po ničem tak netoužíme jako po lásce a přátelství. To v jejich jméně se mnozí z nás vydali na daleké cesty za štěstím, abychom nakonec poznali, že je doma. Pod zástavou přátelství a lásky muži vždy znovu vsedali na koně a don Quijote de la Mancha vedl boj s větrnými mlýny.

Láska a přátelství jsou sourozenci, děti jedné matky. Není krutějšího údělu než ztratit oboje. Ještě včera tu byla tvoje láska a dnes zde zůstal chlad, větrem stržený ze šepků květ. Ještě cítíš pevnou dlaň přítele a dnes jsi sám. V životě se loučíme mnohokrát, ale s přítelem jen jednou - a i kdybychom si oči vyplakali - tak jako maminky, ani jeho se zpět neohlédnou.

Zrození a zanikání jsou strany jedné mince. Když se člověk rodí, žasneme nad moudrostí Boží, která nám život dává i bere. Před touto samozřejmostí utichají všechny sváry a vášně, zde malicherný je pak každý spor. Jen tváří v tvář životu a umírání vidíš, jak krátká je mezi nimi cesta. Jak prostě se rodí nový člověk, ten záhadný a komplikovaný tvor - a jak složité je někdy podat si jen ruku. Při dobré vůli se i oheň s vodou snese, když ten oheň je ochoten trochu slevit ze svého žaru a voda si řekne, že ji pro pár kapek neubude.

Přítel, i když ho nepožádáš, bude ti advokátem u každého soudu a záruku složí za každý tvůj krok. A jestli on žije v taláru, spravedlivý bude jeho soud. Ze zemlených tvých rukou zvedne vypadlý meč a podá ti tvůj štít. Přítel je první, kdo udělá krok tobě vstříc. Ty sám, bez přítele, jsi jako zvon bez srdce.

Člověk musí mít k lidem srdce, i oni ho potom budou mít rádi - světuje se Božena Němcová, která psala o lidech a nezištně

KNIHY

Š. Pagač: "LAUŠMAN"
S. Pagač: STATE SECRET NUMBER 1

Jiří Peterka: ŠVEJKOVÉ NA CESTÁCH
Jiří Peterka: ŠVEJKOVÉ V EMIGRACI
L. Svobodová: ZVONEČEK LÁSKY (Poezie)

Aforismy

Vždy chtěl vzít práci za správný konec, ale pokaždé přehmál

Bez práce si život nedovedl ani představit. Přesto byl stále v pracovní neschopnosti

Na veřejnosti se oháněl pracovními výsledky. Zatajoval však, že pracuje v kolektivu. Někdý není důležité, co říkáme, ale co si přitom myslíme. Svoje přednosti nikdy nevynášel na veřejnost. Taky jich moc neměl

Přítel příteli Bůh.

Dobrý přítel zlato převažuje. Lepší přátelství než peníze. Nehrad' se plotem, ale hrad' se přáteli.

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa a cestování kamkoliv na světě vám vyhovíme k vaší spokojenosti

Volejte nebo pište:
(416) 921-8945
921-3721

Dana Nohavica
Manager

V díku

(Věnováno p. arch. Štalmachovi, staviteli kostela sv. Václava v Torontě.)

Žde je muž architekt
šediny mu pokrývají hlavu
šuhlý muž stavitel
jenž chrám vystavěl z plánu
ve svém bodrém vítězném úsměvu . . .

U svatostánku on v modlitbě klečí
v díku za pomoc Boží danou
zatrpklost lét ve svém nosí srdci
osudem mu nepřízní rozdanou
když pohledem na kříž - vlnou jeho oči . . .

Zde je muž architekt
ve své skromnosti - bez slova
muž velký - stavitel
a kostel radostí zpívá
milostí tou Boží - anděl letem na něj kývá
chorem - píseň česká zaznívá . . .

Dnes - když sestry - bratři
s Tebou zbožně klečíme
mistře - v zavázání to naší víry
odvahou - duch Tvůj vážíme
Tvému dílu se v povděku klaníme
dnes - Ti přejíce dlouhého zdraví
za práci Tvou Bohem požehnanou
dětem našim v odkazu darovanou
až v nebi - jásotem andělů oslavenou
námi - stiskem vřelých ruky
příteli - my dlužníkem jsme Ti na věky . . .

Vlastimil Jaroslavský

Toronto - červenec 1983.

Hrst spomienok zo 75 ročného jestvovania žilinského športu.

Športový klub ZVL Žilina

Dostala sa mi správa, že moj bývalý materský klub S.K. Žilina, dnes premenovaný na ZVL Žilina, oslavuje 75. výročie svojho jestvovania. Hlásim sa preto, lebo som v rokoch 1926-1943 aktívne posobil ako hráč tak vo futbalovom ako aj v hokejovom mužstve. Boli to najkrajšie roky mojho života.

Skor ako sa rozpišem o mojich spomienkach, chcel by som pripomenúť jednu historickú udalosť. 6. marca 1921 stretli sa zástupcovia všetkých slovenských klubov v Žiline, v reštaurácii Folkman oproti starej radnici a založili Západoslovenskú, Stredoslovenskú a Východoslovenskú župu Čsl. futbalového svazu. Po položení týchto základov S.K. Žilina sa začala zdarne rozvíjať. Po dva razy náš klub vyhral majstrovstvo Slovenska vo futbale a dostal sa do semifinále majstrovstva ČSR, ako i do súťaže o Pohár slobody. Žilina vždy hrala dôležitú úlohu v čsl. futbale a hokeji. Na Strelnici vedeli sme porážať prvotriedne budapeštianske, viedenské a pražské mužstvá ako vo futbale tak v hokeji. Hráči ako Vojto Zavodský, Rybárik, Slávik, Holý, Majerčák, Horvath, Kvasnica, Petrovický, Halmi, Derkič, I. Strba, bratia Lipino a Andrej Adamica, bratia Beniacovi (Jožo, Fero, Laco, Tono, Rudo a Palo), Janko a Mišo Riedl, Schwartiz, Palo Hecht, Bielek, Prudovič, Pažický, Marik, Molnar, Cloupek, Paragy, Fischl, Scheinberger-Stach, Vršanický, Dvorský, Kubovič, bra-

tia Altušovci, Celko, Herman, Golsky a iní pod vedením trenerov Vaga, Fogla III. a Pištu Priboja, zostanu v histórii žilinského futbalu nezabudnuteľní. Tak isto bolo v hokeji. Nezabudnem nikdy na naše začiatky, keď sme nastupovali v Tatrách vo futbalových dresoch a na kopačkách (niektorí) priširobované korčule. Keď sme sa vystrojili, zúčastňovali sme sa všetkých turnajov ako v Tatrách, Ban. Bystrici, v Bratislave, v Prešove, v Nitre atď. Vyhrali sme pravidelne majstrovstvo našej župy. Spolu s Vojtom Zavadským som chodil učiť hokej do Turč. Sv. Martina, Trenčína, Lipt. Sv. Mikuláša atď. Bol to kus zaslúžilých práce v tomto odvetvi športu.

Hovoriť o svojej športovej kariere ako i o svojich spoluhráčoch značí pre mňa toľko, ako hovoriť o svojej najväčšej láske, mladosti a o všetkom čo s tým súviselo.

Sledujem po 35 rokoch zd'aleka vývoj žilinského športu. Zvlášť teraz bol pre mňa potešujúci čas, keď žilinskí hráči sa prebojovali do celostátnej ligy, kde statočne bojujú s inými klubmi, ktoré majú medzinárodnú povest

ako su Sparta, Slavia, Bratislava a iné, a tak šíria slávu mesta Žiliny v športovom svete.

Bojovať za farby Žiliny musí byť pre každého hráča česť. Hráči Vojto Zavodský za prvej Československej republiky vyhral súťaž najpopulárnejšieho športovca na Slovensku, Laco Hecht, tenista, bol stálym reprezentantom čsl. tenisového národného mužstva a Andrej Engel svojím výkonom v ľahkej atletike stal sa členom čsl. Olympijského mužstva pre olympijské hry v Los Angeles ve Spojených štátoch. Hráč V. Brendl hral za čsl. amatérske futbalové národné mužstvo v Budapešti, Vavro Ryšavý behom svojho posobenia v Bratislave bol menovaný do slovenského národného hokejového mužstva (1938-39).

Uvádzam tieto žilinské vzory preto aby vám mladším boli v zápolení príkladom. Poctivým treningom, pevnou vôľou a životosprávou je cesta k lepšiemu výkonu zaistená.

Sedemdesiatpäť rokov v živote jedného športového strediska, ktoré polda potreby menilo svoje pomenovanie, je úctyhodný čas. Všetkým tým, ktorí sa snažili udržať žilinský šport na patričnej úrovni behom 75 rokov patrí vďaka. Funkcionári z mojich čias ako Dr. R. Kubiš, Wertheimer, prof. E. Adamko, Ševce, Zavodský pre svoje zásluhy a žilinský šport budú na veky dobre zapísaní.

Prajúc žilinskému športu veľa zdravia so športovným poz-

dravom "Sportu zdar!" zostáva bývalý hráč S.K. Žiliny.

Vavro Ryšavý

Ze Svazu

Čs. športovců v zahraničí

V radosti na tím, že posvěcení Národní kaple ve Washingtonu bylo odevzdáno československé veřejnosti: Svaz Čs. športovců v zahraničí děkuje všem kdo se o jeho uskutečnění přičinili. Pro nás věřící v exilu se splnilo naše dávné přání . . .

Bratr Jaroslava a Standy Chadima, předsedy Clevelandské odbočky Svazu čs. športovců v zahraničí - František zemřel ve Stankově u Plzně. V bolestných chvílích Vašeho těžkého zármutku jsou naše srdce s vámi. Přijměte naši hluboce cítěnou soustrast. Nedočkal se právě konaného slavného výročí 750 let Staňkova.

Čest Tvé památce Franto!

Čs. exilový "ZÁPAD" v Kanadě přinesl tento vtíp:

Víte, proč čs. fotbalisté na mistrovství světa ve Španělsku na hřišti vůbec neběhali? On si je před odjezdem do Španělska zavolal prezident Husák a řekl jim: "Kluci, ne abyste utíkali".

Evropský zástupce Svazu Čs. športovců v zahraničí, Vladimír Škutina hlásí z Curychu:

"Nový exulant, Čs. Davis cupový reprezentant Jiří Grunat, žijící nyní u mne, se hlásí

do Svazu Čs. svobodných športovců.

Vítáme čs. tenistu do našich řad a přejeme Jirkovi mnoho úspěchu a jsme hrdí, že se hlásí mezi nás!

Svaz odeslal blahopřání k šedesátinám Otakarovi Rambouskovi do New Yorku, který byl s námi loňského roku na sportovním setkání ve Vídni kde prohlásil: "Rád

se hlásím k svobodným športovcům v exilu!"

Kolega Rambousek se aktivně zapojil do R.S.Č. a politických vězňů. Přejeme jubilantovi do dalších let zdraví a sílu k jeho práci za obnovu svobody a demokracie v Československu!

Karel Fišer Vlád'a Zikán
Předseda Místopředseda

Zdeněk Pražák
Tajemník

Dovolená na severu

Přijďte se zotavit do překrásné krajiny lesů a jezer Severního Ontaria. Rybaření - lov - koupání s písečnou pláží, procházky do okolí, sbírání hub, mini golf course, woleyball. Restaurant s českou kuchyní prodejem lihovin.

Ubytování v chatách nebo motelu.

Pro podrobnější informace pište neb volejte:

Angus Lake Lodge, R.R. 1 - Temagami, ont. P0H 2H0

Tel.: (705) 569-3868

Předem děkujeme a jsme s pozdravem

Ladislav Dulík

Paula's Hair Stylist

Po předložení tohoto inserátu dostanou zákazníci slevu 10 procent.

Hair eyelashes colour specialist.
New technique perms. - Cutting - Styling.
FACIALS - WAXING!
Same location since 1960.
1263 St. Clair Ave. West, Toronto
(One blok West of Dufferin St.)
654-8181

Venka Travel Limited

640 Queen St. W., Toronto M6J 1E4

Tel.: 366-2258 a 366-2259

JANA BLÁHOVÁ

Cenově výhodné lety pro návštěvníky z Československa do Kanady.
Levné lety do Evropy.

DOVOLENÉ DO CELEHO SVĚTA.

naše hlasy

Publishing and Printing By:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.

Editor in-Chief:
Séf redaktor: MILO KOMÍNEK

Address:
Adresa: 2098 Dundas Street West, Toronto, Ontario
Canada M6R 1W9.

Tel.: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$12* USA \$13, všechny zámořské státy
lodní poštou \$15.

Leteckou poštou: všechny zámořské státy \$25.

Stromy

Často kolem nich chodíme - někdy s potešením, jindy bez povšimnutí, avšak ony nás stále obdarovávají: stínem, květem, ovocem, šuměním listů, ptačím zpěvem, krásou, prostě tím, že jsou. Kdo jde se skloněnou hlavou, nevidí je, a nevnímá je ani člověk ustaraný a uspěchaný. Kdo k nim však vzhledne, pookřeje a napřímí se. Upozorňuji nás na ně básníci: "Stromy, ti zpěvní věštcové, jsou plny divů, plny krás", říká ve známé básni Jaroslav Vrchlický, a Svatopluka Čecha inspirovala lípa dokonce k celému eposu. O stromech se zpívá i v četných písničkách. V pohádkách se stromy někdy zosobňují, jako by to byli zakletí lidé, jindy nám jejich jména slouží jako metafora.

Mnohé stromy se dožijí i několika set let a člověk k nim vzhlíží s úctou jako k pamětníkům dávno minulých časů. Vždy zkrášlují krajiny svou malebností, ať jsou osamoceny, nebo tvoří aleje či zelené remízky a větrolamy, a navíc obohacují vzduch kyslíkem. Lípy poskytují květ na léčivý čaj, v medicíně se uplatní i odvar ze sušené dubové kůry. Jeřáby výrazně dokreslují červenými plůdky podzimní krajinu, jeřábinky se mohou i zavařovat a děti je rády navlékají jako korálky. Ke hrám dětí přispívají vydatně také kaštany. Množství stromů tvoří les, zásobárnu dřeva, které nám slouží ve formě nábytku, krovů, chat a nejrůznějších předmětů, třeba i houslí. Jeho vůni, příjemně smolnou, odečlováme milujeme, rádi též sedíme při jeho praskání u táboráku a zpíváme s partou přátel. Bez stromů by byl svět smutný, proto jím věnujme svou pozornost a více ohledů a péče než dosud. (Mk)

HPP "Hnutí příjemných překvapování"

Nestává se to denně, ale někdy se nestačíte divit . . . Jako tuhle! Přestupuji během na autobus, to nemohu stihnout, všichni už sedí a usazeně hledí, ale . . . Řidič ke mně popoždí, zastavuje, otevírá dveře, jmlž se nenastupuje, a tak vyšlápnu ty tři schody, vydechnu s úsměvem "děkuji" a začne mi vrtat hlavou: Proč neujel a počkal? Za chvíli na neregulované křižovatce chce "můj" řidič odbočit, ale v protisměru mu v tom brání dlouhá řůna taký zatáčejících aut, která tu mají přednost, a tak zabrzdí a čeká, ale . . . Jedno auto blízko světly, zastavuje, řidič zvedá ruku a překvapen se schutí rozjíždí . . . Anebo - vystupuji. Chci přejít, ale tu se ke mně řítí osobní auto. Znáte to: Zatrne ve vás a radši stáhnete nohu zpět na chodník, ale . . . Řidič zastavuje a vy - s úsměvným pokynem hlavy - němá, ale výmluvná děková odpověď - v klidu přecházíte . . . Tak to je ono: Ty nečekané, ale o to příjemnější projevy dobré vůle, drobné skutky, v nichž bereme v úvahu druhé, vítězíme nad spěchem a lhostejností, ta milá setkání s ohleduplným jednáním, za něž se nemusíme stydět, situace, kdy se nám daří přiblížit negativní vliv osobních problémů na náš vztah k ostatním . . . -rk-

Recepty pro naše hospodyňky

Čas ovocných moučníků

Jednoduchý jahodový dort:

4 vrchovaté lžice polohrubé mouky, 6 žloutků, 6 bílků, 1 lžice vanilkového pudinkového prášku, 4 vrchovaté lžice pískového cukru, 500 g jahod, 20 g másla a hrubá mouka do formy, čtvrt litru smetany ke šlehání.

- Z bílků ušleháme pevný sníh a za stálého šlehání přidáváme cukr. Lehce vmícháme žloutky jeden po druhém, pak mouku smíchanou s pudinkovým práškem. Dortovou formu vymažeme a vysypeme moukou. Těsto do ní stejnoměrně rozetřeme a pečeme mírně v předehřáté troubě do zlatova. Vychladlý dort rozřízneme na 3 kotouče a naplníme je krémem a jahodami. Na povrch dortu dáváme půlky jahod a šlehačku. Dort dáme na 2 hodiny do chladničky.

Žloutkový krém:

0.5 l mléka, 3 žloutky, 2 vanilkové cukry, 1 vanilkový pudinkový prášek.

Uvedené dávky smícháme ve větším hrnku za studena. Hrněk vložíme do kastrolu s vařící vodou a za stálého kveldání svaříme do husta a do přejití varu. Do teplého krému vmícháme pevně ušlehaný sníh ze 3 bílků, ušlehaný se třemi lžicemi pískového cukru.

Jahody s koňakem a čokoládou:

200 g jahod, 1 plechovka sladkého kondenzovaného mléka, 1 1/8 litru vaječného koňaku, 30 g čokolády na vaření nebo mléčné čokolády.

Omyté jahody promícháme s kondenzovaným mlékem, dáme je do misky na 1 hodinu do chladničky. Před podáváním je polijeme vaječným koňakem a povrch posypeme ustrouhanou čokoládou.

SALÁT:

2 kedlubny, 1 salátová okurka, 200 g rajčat, 100 g zeleného hrášku, 1 svazek ředkviček, pažitka, citrónová šťáva, 100 g majonézy, trochu šlehačky.

- Kedlubny oloupáme, omyjeme, překrojíme na 6 dílů, které na slabé plátky nakrájíme. Okurku oloupáme, nakrájíme na slabé plátky. Rajčata spaříme, oloupáme a vymačkáme, pak překrájíme, ředkvičky očistíme, omyjeme a nakrájíme na slabé plátky. Přidáme odkapaný hrášek. V misce rozšleháme lžičku hořčice, sůl, cukr, citrónovou šťávu, majonézu a trochu šlehačky. Vše lehce smísíme se sekanou pažitkou a zálivkou zalijeme zeleninou. -Slávka-